

توصیه‌های آیت‌الله فاطمی نیا به نسل جوان:

از ولایت غافل نشوید تا دنیا و آخرت خویش را ضامن شوید

حجت‌الاسلام محمد مهدی تسخیری

معاون ارتباطات و امور بین‌الملل دانشگاه ادیان و مذاهب

۱. الذین یبلغون رسالات‌الله و یخشونه ولا یخشون احداً الاالله و کفی بالله حسیباً

پیروان مکتب اهل بیت(ع) و انسان‌های آزاده، این روزها در سوگ مبلغ رسالت پیامبران الهی نشسته‌اند؛ انسانی که بحق در رساندن پیام الهی همیشه خدا را در نظر می‌گرفت و انسان‌ها را به سوی خدایی شدن هدایت می‌کرد؛ ره یافته‌ای که معارف امامان هدایت را در محضر استادان وارسته و به درجات عالی کمال انسانی اصل شده، آموخته بود. سیراب‌شده در حوزه وارستگی چون آیت‌الله مصطفوی، علامه سید محمدحسین طباطبایی و آیت‌الله الهی تبریزی، محمدتقی آملی و بهاء‌الدینی و بهجت و الگو گرفته از آیت‌الله قاضی ... بدون شک انسانی چون مرحوم فاطمی نیا را جلوه‌گر است. فقیه روحانی، خطیب، استاد اخلاق، مورخ اسلامیت و کتاب‌شناس، مردم‌شناس، خدانشناس، مربی اهل دل و عاشقان مکتب ولایت و هدایت بود.

در اخلاق، تقوی و پرهیزکاری و عرفان و آشنایی با احادیث پیامبر(ص) و اهل بیت(ع) از سرآمدان دوران خود بود. تسلط بر شعر فارسی شاید از ویژگی‌های بزرگان معرفت و علم و ادب است، اما تسلط ایشان بر اشعار عربی بویژه آنچه در وصف الهی و جایگاه خاندان رسالت بود، الحق که کم‌نظیر بود.

۲. آنان که نوشته‌های این سالک الی‌الله یا سخنرانی‌های دلنشین و اخلاقی و عارفانه این عبد صالح را تتبع می‌کردند، متوجه گذشت زمان یا سردی و گرمی مکان نمی‌شدند؛ زیرا که بی‌اختیار خویش را در جهانی متفاوت از آنچه که هست، می‌دیدند.

این مرد بزرگ ذوب در ولایت بود و چون چنین بود لذا سخنان ایشان در عاشقان مکتب ولایت بسیار تأثیرگذار بود، جوانان این مرز و بوم، بارها توصیه‌های قلبی این سالک را شنیده‌اند که از ولایت غافل نشوید تا دنیا و آخرت خویش را ضامن شوید.

یکی از دغدغه‌های مرحوم فاطمی نیا، تفسیرهای غلط مفاهیم دینی و دخالت غیرمتخصصان در امور دینی بود: «دوره‌ای شده که همه چیز صاحب دار غیر از دین و معارف، همه متولی دین شده‌اند. اگر درباره طب بخواهیم صحبت کنیم، باید آقای دکتر بیاید، اما در مورد دین؛ هر کسی می‌نشیند چشمش را هم می‌بندد و می‌گوید: فکر می‌کنم فلان آقا اشتباه کرده، فلان چیز حلال است و... همه الان صاحب معارف شده‌اند. همه عارف شده‌اند. به جوانی گفتم چرا می‌روی فلان جا؟ گفت حاج آقا سیمش متصل است، گفتم تو مبتدی هستی، سیم را هم تشخیص می‌دهی؟ من اسم این عرفان را گذاشتم عرفان سیمی.»

۳. حجت حق، فاطمی نیا، مصداق «ز گهواره تا گور دانش بجوی» بود و همانگونه که فرزند دلینشان اظهار داشتند: «بیماری مشکلات خود را دارد و حاج آقا در این سن و با مشکلاتی که درگیر است، حتی روی تخت بیمارستان برنامه علمی و مطالعاتی خود را تعطیل نمی‌کند؛ تا زمانی که بیمارستان بود، به من سفارش می‌کرد چه کتاب‌هایی را برای وی بجوم. بارها در آخر شب و هنگام استراحت حاج آقا، دیدم در حالی که کتاب در دستش است، به خواب می‌رود.»

جامعه جوان اگر بخواهد رستگاری دنیا و آخرت را به‌دست آورد، فاطمی‌نیاه‌ا را باید الگوی خویش قرار دهند؛ زیرا که این بزرگان به سیره پیامبران و امامان تاسی کردند تا به این درجه از مقامات انسانی رسیدند.

آن راحل عزیز از جوانان ایرانی می‌خواستند که در هیچ زمانی و به هیچ بهانه و علتی نباید کارهای علمی و مطالعاتی خود را تعطیل کنند.

جهل و تعصب و ندانم‌کاری و کینه‌توزی، تفرقه و جدایی و غفلت و فقر و بی‌مسئولیتی و بد اخلاقی و خدانشناسی و حق مردم خوردن و به داد دیگران نرسیدن، همه و همه بلای جامعه‌های بشری است و مبارزه با ظلم و ستم و دعوت به فضایل سرلوحه ارشادات این عبد صالح خدا بود. کافی است به آثار باقی‌مانده از این انسان الهی رجوع کنیم تا تمام آنچه را که گفته شد، لمس کنیم.

۴. شاید بزرگ‌ترین دغدغه مرحوم فاطمی نیا در بیش از پنج دهه تبلیغ و ارشاد، دینداری مردم بود و بلای همه بدبختی‌های جامعه انسانی و نه فقط اسلامی را، دور شدن از دین و مفاهیم و ارزش‌های دینی یا تفسیرهای غلط مفاهیم دینی و دخالت غیرمتخصصان در امور دینی می‌دانستند که باعث انحراف جامعه یا دور شدن مردم از دین می‌شود و جامعه را به تباهی می‌کشاند. به قول آن مرحوم: «دوره‌ای شده که همه چیز صاحب دارد، غیر از دین و معارف، همه متولی دین شده‌اند. اگر درباره طب بخواهیم صحبت کنیم، باید آقای دکتر بیاید، اما در مورد دین؛ هر کسی می‌نشیند چشمش را هم می‌بندد و می‌گوید: فکر می‌کنم فلان آقا اشتباه کرده، فلان چیز حلال است و... دین به همین سادگی است؟ همه الان صاحب معارف شده‌اند. همه عارف شده‌اند. به جوانی گفتم چرا می‌روی فلان جا؟ گفت حاج آقا سیمش متصل است. گفتم تو مبتدی هستی، سیم را هم تشخیص می‌دهی؟ من اسم این عرفان را گذاشتم عرفان سیمی، هر کسی را بهر کاری ساخته‌اند، متخصص مهم است. ما از دست غیرمتخصص، یک آسبرین هم نمی‌خوریم.»

۵. دینداری این انسان به حدی بود که آنچه را که تکلیف الهی خود می‌دید بدون هیچ تردید و با صراحت و وضوح و افتخار بیان می‌کرد. شاید بسیاری هستند که این گفتار مرحوم فاطمی نیا را در خصوص مقام رهبری شنیده‌اند که از روی منبر وعظ اعلام کرد: «امشب در خدام این مجلس برایتان می‌گویم، بنده روی منبر امام حسین(علیه السلام)، در خانه خدا، آن هم در مجلس حضرت زهرا (سلام‌الله علیها) اگر چیزی را یقین نکنم، نمی‌گویم، بدانید و آگاه باشید هرکس کوچک‌ترین حرفی در تضعیف مقام رهبری بزند، هرکس اندیشه‌ای داشته باشد که ضد مقام رهبری باشد، خدا او را نخواهد بخشید. این را یقین بدانید. قدردان رهبر باشید؛ اگر افکار پاشیده‌ای، بوسیده‌ای به شما عرضه کردند، قبول نکنید؛ این مرد بزرگ عزّ اسلام است و هرکس با این مرد بزرگ، یا رهبر معظم انقلاب مخالفت کند، خدا از او نمی‌گذرد، اگر یقین نداشتم نمی‌گفتم». این مردان الهی در زندگی خویش ساده‌زیستی و صفا و صراحت را بر مشرق خود و سرلوحه دیگران قرار دادند. خداوند این عالم واعظ را شنیدنی یا اولیای پاک و طاهرش محشور سازد.

- دوشنبه ۲ خرداد ۱۴۰۱**
- سال بیست و هشتم**
- شماره ۷۹۱۴**

سلوک اخلاقی و فضیلت فرهنگی خطیب دانشمند

سه فضیلت و دو مکرمت

حجت‌الاسلام محمد مهدی ایمانی‌پور

رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

در بیان فرازهای **حیات معنوی** و **فضیلت‌های علمی** و **فرهنگی** یک دانشمند محبوب و واعظ تأثیرگذار بر قلوب، استاد سیدعبدالله فاطمی نیا بسیار **خواهند نوشت** و **فهرست بلندبالایی از مکارم اخلاقی آن عالم برجسته** و **واعظ وارسته** که او را **بر تارک فرهنگ و علم و شعر و ادب برنشانند، خواهند گفت**. من از میان آن همه **برجستگی‌های علمی و اخلاقی، به سه فضیلت علمی در شیوه دعوت یعنی «حکمت»، «موعظه» و «احتجاج»** و دو **مکرمت اخلاقی در منش او یعنی «مبارزه باسطحی‌نگری» و «موازنه میان فقه و اخلاق»** اشاره خواهم کرد. اما ذکر این دو بیان آن **سه به معنای نفی دیگر فضایل آن دانشمند بزرگ نیست، بلکه به جهات دیگری است که خواهد آمد.**

۱. **قرآن کریم** در آیه ۱۲۵ سوره مبارکه نحل از سه قسم «دعوت»، سخن رانده است: ادْعُ اِلَی سَبِیْلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَالمَوْعِظَةِ الحَسَنَةِ وجاهلهم بالتی هی احسنْ. یعنی با حکمت و اندرز نیکو، به راه پروردگارت دعوت کن و با آنها به روشی که نیکوتر است، احتجاج کن. تفکیک میان سه دسته از دعوت یعنی «حکمت»، «موعظه» و «احتجاج» ممکن است به لحاظ مخاطبان باشد و ممکن است به لحاظ حالات روحی و فضایل شخصی داعی باشد. در رسم نخست، برای دعوت به سوی پروردگار باید از وسیله «حکمت» بهره جست و با کاربست حکمت و استدلال وجدان مخاطبان را قانع کرد. این قسم از دعوت به مهارت، دانش و تسلط بر حوزه‌های مختلف علمی و فرهنگی نیازمند است.

قسم دوم، دعوت با اندرزهای نیکو است و داعی با استفاده از عواطف انسان‌ها و تأثیر بر احساس آنان، توده عظیم مردم را به سوی حق فرامی‌خواند. در حقیقت «حکمت» بر بعد عقلی وجود انسان تأثیر می‌گذارد و «موعظه حسنه» بعد عاطفی او را متأثر می‌کند.

اما قسم سوم، جدال و مناظره عبارت از افتاح و اسکات خصم است. ممکن است داعیانی باشند که حکمت و روش نخست را برای دعوت انتخاب می‌کنند، اما اهل موعظه و جدل نیستند. برعکس، بسیار هستند واعظانی که در وعظ و اندرز نیکو مهارت دارند، اما مهارت و دانش لازم برای حکمت را فاقد هستند.

۲. مرحوم استاد سیدعبدالله فاطمی نیا از این سه فضیلت برجسته و مهم برخوردار بود. او مجتهدی واعظ، خطیبی محقق، عارفی آشنایا تاریخ اسلامی و نسخه‌شناسی مدقق بود. در شرایطی که سطحی‌نگری در وعظ و اندرز رواج یافته است، در مخالفت با کاربست اصطلاح «طب اسلامی» تردید نکرد و بی‌اعتباری رساله ذهبیه را تصریح کرد و با صراحت تمام اعلان کرد که رساله ذهبیه را به حضرت امام رضاع(نسبت داده‌اند در حالی که این کتاب از اساس ساخته و پرداخته است.

مرحوم استاد فاطمی نیا، به گفته شیخ صدوق در کتاب اعتقادات استناد کرده است و اینکه بعضی از این روایاتی که مرتبط با طب و مسائل بهداشتی وارد شده است، جنبه محلی و اقلیمی دارد؛ یعنی در یک اقلیم خوب است و در د دیگر ممکن است مناسب نباشد. بعضی از روایات

واعظ وارسته و مردمی

آیت‌الله فاطمی نیا نشان داد که الگوهای سنتی دین‌گستری و فرهنگ پروری همچنان کاربرد دارند

حجت‌الاسلام سید ابوالحسن نواب

رئیس دانشگاه ادیان و مذاهب

۱. در روزگاری زندگی می‌کنیم که همه از تغییرات مثبت و منفی در اصل و نوع دینداری مردم سخن می‌گویند. در تحلیل و تعلیل دین‌گریزی نسل نو، به عوامل گوناگونی اشاره می‌کنند از جمله تحولاتی که در نوع کارکرد روحانیون پیش آمده و آنکه مسئولیت‌هایی تازه در کنار منشی و منش‌هایی متفاوت، جایگزین نقش و منزلت‌های سنتی آنان شده است.

در چنین شرایطی و با توجه به چنین نگره‌ها و نگرانی‌هایی، بسیار جالب‌توجه می‌نماید که همچنان روحانیونی باشند که در چشم و دل طبقات مختلف مردم، عزیز و گرامی باشند، فضیلت‌مدار تلقی شوند، اثرگذار و تحول آفرین باشند، در متن جامعه و همراه با نظام سیاسی حاکم و چهره‌ای رسانه‌ای باشند و در عین حال مردمان، آنان را معنوی، مستقل و قابل اتکا بدانند.

۲. مرحوم استاد فاطمی نیا از آن دست عالماتی بود که مردمی باقی ماند، رسالت اصلی‌اش را فرقی‌نگذاشت، منبر را به تازه‌کاران بدلکار نسپرد، بی‌مطالعه سخن نگفت، با رویی باز و سینه‌ای گشاده با همگان فارغ از میزان دینداری‌شان رویه‌رو می‌شد، با سخنان نغز و ادب‌باشش شوق سخندانی و نکته‌سنجی را در جان‌ها برمی‌انگیخت، به معنویت در جمعیت و خلوتی در جلوت فرامی‌خواند و به نظام و رهبری به سبک خودش سوق می‌داد، بی‌آنکه بوی تملق، احتیاج و اغراق از این اقبال و استقبال به مشام برسد.

۳. ای یک که در «فقد» آن روحانی عالی‌مقام به سوگ نشسته‌ایم، به حکم سال‌ها معاشرت و مؤانست با آن یگانه فرزانه، که گاه افتخاری می‌داد و در مجلس سنواتی‌ام در عزای امام هادی علیه‌السلام

استاد سید عبدالله فاطمی نیا در شرایطی که سطحی‌نگری در وعظ و اندرز رواج یافته است، در مخالفت با کاربست اصطلاح «طب اسلامی» تردید نکرد و بی‌اعتباری رساله ذهبیه را تصریح کرد و با صراحت تمام اعلان کرد که رساله ذهبیه را به حضرت امام رضا(ع) نسبت داده‌اند در حالی که این کتاب از اساس ساخته و پرداخته است.

هم‌اکنون ایجاد موازنه میان احکام شرعی فقهی و ملازمات اخلاقی از امتیازات و اختصاصات استاد فاطمی نیا است.

برای مثال، ذبح حیوانات از نظر فقهی مجاز و خوردن گوشت آنها حلال است. چنانکه ترک اکل گوشت از نظر فقهی مکروه است. با این حال، استاد فاطمی نیا از نظر اخلاقی تأکید دارد که حیوان را نباید در برابر چشم عموم مردم بخصوص کودکان و بچه‌های نابالغ ذبح کرد.

خداوند متعال آن عارف روشن ضمیر و استاد اخلاق را در جنت رضوان خویش جای دهد.

http://irannewspaper.ir
editorial@irannewspaper.ir

دین شناسی که هیچگاه جامعه را به دودسته «دیندار» و «بی‌دین» تقسیم نکرد

عالم روشن‌اندیش و متواضع

حجت‌الاسلام دکتر رضا لغنی

رئیس مؤسسه مطالعات اجتماعی و فرهنگی

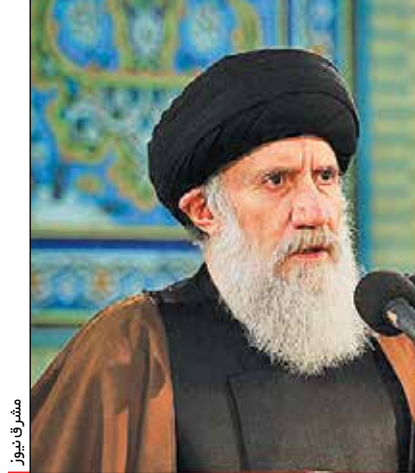
۱. مرحوم آیت‌الله فاطمی نیا جزو روحانیون عالم، روشن‌اندیش و خدوم جامعه ما بود که سخنان او در بین طیف‌های مختلف جامعه جذاب و دلنشین بود. دو نکته کلیدی در اینجا وجود دارد: یکی به «روشن‌اندیشی» مرحوم فاطمی نیا بازمی‌گردد و دیگری به «محبوبیت و جذابیت» او در بین طیف‌های مختلف مردم.

واقعیت این است که آیت‌الله فاطمی نیا یک روحانی تنگ‌نظر و متحجر نبود. او علاوه‌بر آنکه همواره آغوش خود را برای دانستن بازمی‌کرد، درک نسبتاً خوبی از واقعیت‌های زمانه داشت و مبتنی بر اصول، در مواجهه با این واقعیت‌ها از خود انعطاف نشان می‌داد. مهم‌تر اینکه، هم خود اهل نقد بود و مرعوب شهرت‌زدگی و تقدس‌گرایی نمی‌شد و هم با نقد عالمانه خود مشکلی نداشت.

مرحوم فاطمی نیا در میان طیف‌ها و اقشار گوناگون مردم جذاب و اثرگذار بود. این، یکی از ویژگی‌های منحصربه‌فرد فاطمی‌نیا به حساب می‌آمد که طیف‌های گوناگون جامعه با هر طرز فکر و ظاهری، با او براحتی ارتباط برقرار می‌کردند و با احساس وجود صدق و صفا و یکپارگی در سخن و رفتار ایشان، تحت تأثیر کلام او قرار می‌گرفتند. ایشان، خود را در جزیره‌ای کوچک محبوس نگرده بود و جامعه را بر اساس شاخص‌های سطحی و ظاهری، به دو دسته «دیندار» و «بی‌دین» تقسیم نکرده بود. با همه مردم براحتی ارتباط برقرار می‌کرد و از هیچ تلاشی برای حل گره‌های فکری و دینی آنان دریغ نداشت.

۲. آیت‌الله فاطمی نیا توأم با مطالعه، مستند و محتاطانه سخن می‌گفت. هر حرفی را براحتی به زبان نمی‌آورد و اصرار بر مستندسازی سخنان خود داشت. او در بیان واقعیت‌ها بویژه افشای موهومات و خرافات ترسی نداشت و در بسیاری از سخنان خود شجاعانه انحراف‌ها، کج‌فکری‌ها و کج‌روی‌هایی که در فکر یا عمل دینی مردم رخ نموده را گوشزد و با آنها به صراحت به مقابله برمی‌خاست.

مرحوم فاطمی نیا جدای از تسلط خوبی که به مباحث تاریخ

۷ ویژگی منبرهای فرهنگی و تبلیغی آیت‌الله فاطمی نیا

عالم واعظ درس آموز

دکتر سید محسن میربایری

استاد علوم قرآن و حدیث

مرحوم آیت‌الله سید عبدالله فاطمی نیا عالمی با تقوا و دلنشین برای مردم و محبوب دل‌ها بود. آنچه بیش از همه باعث محبوبیت او در میان مردم می‌شد منبرهای فرهنگی و تبلیغی ارزشمند و پرمحتوا و روحیه مردم‌دار این عالم و واعظ ربانی بود. در توضیف ویژگی‌های منبر ایشان، به‌طور خلاصه به هفت نکته می‌توان اشاره کرد:

۱. منبر مرحوم آیت‌الله فاطمی نیا، منبری اخلاقی و تربیتی بود و بر مباحث تربیتی بسیار تأکید داشت. به همین دلیل از ایشان به‌عنوان «معلم اخلاق» می‌توان یاد کرد.

۲. منبر ایشان «اعتقادی» بود. در عین حال که به مسائل معرفتی و عمیق در مواعظ خود التفات داشت اما همه این مباحث را در چهارچوبی عقیدتی ارائه می‌کرد و بر این حوزه توجه خاص داشت. ایشان در معرفت دینی اخلاقی و عقلانی به درجه اجتهاد رسیده بود.

۳. سوسمین ویژگی منبر آیت‌الله فاطمی نیا که از اهمیت بالایی هم برخوردار است، خلوص در گفتار بود. حرف ایشان برآمده از دل بود از همین رو، بر دل‌ها هم می‌نشست و همین ویژگی باعث محبوبیت او در بین مردم و حتی عالمان و متخصصان دینی شده بود. برخی، در مواعظ و منبرهای خود از سه اعتقادشان از امامت می‌گویند) اما برخی از اخطان هم هستند که امامت از وجودشان «تراوش می‌کند». منبرهای آیت‌الله فاطمی نیا از چنین ویژگی خاصی برخوردار بود.

۴. این عالم فرزانه، اهل عمل بود؛ یعنی به آنچه در منبرهای خود می‌گفت عمیقاً اعتقاد داشت و خود نیز به آنها عمل می‌کرد؛ از این‌رو می‌توانیم او را «واعظ عامل» بخوانیم. «حکمت عملی» در سلوک اخلاقی و علمی ایشان نمودی بارز داشت.

۵. ایشان اطلاعات و مطالعات وسیعی داشت و در مواعظ خود از این عقبه دانشی استفاده می‌کرد و به ارتقا و رشد مخاطب خود اهتمام و التزام بسیاری داشت. به همین خاطر، رهبر معظم انقلاب هم از ایشان به‌عنوان «عالم واعظ درس آموز» یاد می‌کنند. آن مرحوم در «علم رجال» و «علم حدیث» از جایگاه والایی برخوردار بود و با بسیاری از علما و عرفا مأنوس بود و اطلاعات و خاطرات دست اولی از آنان ارائه می‌کرد. آیت‌الله فاطمی نیا سخن

ایران

آیت‌الله فاطمی نیا هم خود اهل نقد بود و مرعوب شهرت‌زدگی و تقدس‌گرایی نمی‌شد و هم با نقد عالمانه خود مشکلی نداشت. ایشان، خود را در جزیره‌ای کوچک محبوس نکرده بود و جامعه را بر اساس شاخص‌های سطحی و ظاهری، به دو دسته «دیندار» و «بی‌دین» تقسیم نکرده بود. با همه مردم براحتی ارتباط برقرار می‌کرد و از هیچ تلاشی برای حل گره‌های فکری و دینی آنان دریغ نداشت

اسلام داشت، در دو رشته «علم حدیث» و «علم رجال» جزو محققان برجسته حوزه‌های علمیه شناخته می‌شد و حرف‌های نو و مهمی در این دو عرصه داشت، هر چند در دوران حیات او حرف‌هایش به‌صورت کتاب منتشر نشد.

۳. آن مرحوم بسیاری از عرفای بزرگ زمانه خود یا مرتبطین و شاگردان تراز اول آنان را درک کرده بود و در شناخت احوالات جزئی و خاص آنان از خبرگی خاصی برخوردار بود. از مرحوم سید علی آقا قاضی طباطبایی (ره) تا مرحوم علامه طباطبایی(ره)، از مرحوم آیت‌الله بهاء‌الدینی(ره) تا مرحوم آیت‌الله بهجت (ره). آیت‌الله فاطمی نیا شهودات و کرامات اهل حق را به دقت و بدون کم و زیاد و البته برای اهلس بازگو می‌کرد. نه اهل اغراق بود و نه عوام‌زدگی و چهارچوب و ملاک خود در این عرصه را، تنها تعلیم قدسی اهل بیت(ع) در نظر گرفته بود.

فاطمی نیا یک روحانی عالم و محبوب بود اما ادعاهای رایج را کنار گذاشته بود و متواضعانه و بدون تکلف، سنگر مسجد و منبر را برای کمک و دستگیری از مردم کف جامعه حفظ کرده بود؛ نه اهل تشریفات بود و نه در خانه خود را به روی کسی بسته بود. در میان مردم می‌زیست و با خوشحالی آنها خوشحال و با نازاحتی آنها نازاحت بود. بر خلاف برخی روحانیون که یا خودشان به خودشان لقب «آیت‌الله» می‌دهند(!) یا یک جامعه تخصصی آنان را آیت‌الله خطاب می‌کنند، لقب آیت‌الله فاطمی نیا، مدال زرینی بود که از سوی خود مردم به او اعطا شده بود.

یادش گرامی و راهش پر رهرو باد.

آیت‌الله فاطمی نیا به زبان مردم سخن می‌گفت و بخوبی تشخیص می‌داد که نیاز امروز جامعه چیست و متناسب با آن نیاز، به تزییق مباحث فکری و عقیدتی در جامعه می‌پرداخت تا به سهم خود از میزان خلأهای معرفتی و عقیدتی بکاهد. به همین خاطر، رهبر معظم انقلاب هم از ایشان به‌عنوان «عالم واعظ درس آموز» یاد می‌کنند.

۶. بیان دلنشین و عامه‌فهم آیت‌الله فاطمی نیا، یکی دیگر از ویژگی‌های منبرهای ایشان بود، چرا که از جمله‌پردازهای لطیف و تأثیرگذار بهره می‌گرفت؛ به گونه‌ای که افراد در سطوح و طبقات مختلف مخاطب ایشان می‌شدند. کلام‌شان همراه با خضوع و تواضع بود. به تعبیری، ایشان عالمی بود که با زبان مردم سخن می‌گفت به همین دلیل منبرهای او همیشه پرمخاطب بود.

۷. آیت‌الله فاطمی نیا بسیار دلسوز و متعهد بودند و با حدیث و عشق به مسئولیت اجتماعی که عهده‌دار شده بودند، التزام داشتند. ایشان به هدایب مردم اهتمامی جدی داشت و از آنجا که موقعیت‌شناس بودند، بخوبی تشخیص می‌دادند که نیاز امروز جامعه چیست و متناسب با آن نیاز، به تزییق مباحث فکری و عقیدتی در جامعه می‌پرداختند تا به سهم خود از میزان خلأهای معرفتی و عقیدتی بکاهد و به شبهات پاسخ دهند و می‌کوشیدند تا تصویری اخلاق‌مدارانه از دین ارائه کنند.